

Fargefanten og Rørlegger-fellen

Solen hadde så vidt begynt å male himmelen over Fargeland i rosa og oransje da Fargefanten våknet. Han strakte seg i sengen, og for første gang på en uke hørte han ikke lyden av dryppende vann. Rørene var fikset. Det store rørbruddet som hadde truet med å gjøre hele nabolaget til et svømmebasseng, var endelig reparert.

Fargefanten pustet lettet ut, men så kjente han et lite stikk i magen. Ikke av sult (selv om han var veldig klar for blåbærgrøt), men av bekymring. I dag var dagen for Det Store Oppgjøret.

Rørleggerne, en gjeng på fem bråkete bevere ledet av Rørlegger-Rolf, hadde gjort jobben. De hadde skiftet rør, tettet pakninger og skrudd til det knaket. Men nå skulle de ha betalt. Og prisen var stiv: 1850 Froner.

Froner var Fargelands egen valuta. Det var de vakreste pengene i verden. Sedlene glitret i solen, og myntene laget lyden av små bjeller når de klirret i lommen.

Fargefanten var en fornuftig liten fyr. Han hadde spart. Hver uke hadde han lagt av litt penger i en sparebøsse formet som en regnbue. Han visste han hadde akkurat nok. Han kledde på seg, sørget for at det grønne skjerfet med den blanke F-medaljongen satt rett, og pusset den røde nesen sin.

«Til banken!» sa han til speilbildet sitt.

Den tomme banken

Fargeland Bank lå midt på torget. Det var en majestetisk bygning som så ut som en gigantisk gullbarre med vinduer. Vanligvis var det en jevn strøm av glade innbyggere som satte inn sparepenger eller tok ut litt til lørdagsgodt.

Men da Fargefanten kom frem, var det mistenkelig stille. Dørene sto åpne, men det var ingen kunder der.

Han gikk inn i den store hallen. Bak skranken satt Banksjef Hamilton, en vanligvis munter hamster med vest og lommeur. Nå satt Hamilton med hodet i hendene og så ut som om han hadde mistet alle solsikkefrøene sine.

«God dag, Hamilton,» sa Fargefanten forsiktig. «Jeg skulle gjerne tatt ut 1850 Froner. Jeg må betale rørleggerne.»

Hamilton sukket så tungt at værharene hans vibrerte. Han så opp med trøtte øyne. «Froner? Det er tomt, Fargefanten. Hvelvet er like tomt som en ballong etter en bursdagsfest.»

Fargefanten måpte. «Tomt? Men banken kan da ikke gå tom for penger?»

«Jo, når hele Fargeland har hatt vannlekkasje samtidig,» forklarte Hamilton og pekte på en tom safe som sto på vidt gap. «Alle har vært her. Hver eneste innbygger har tatt ut sparepengene sine for å betale Rørlegger-Rolf og gjengen hans. De har tømt oss.»

«Men kan ikke Borgermester Dunkel bare trykke flere penger?» spurte Fargefanten.

Hamilton ristet på hodet. «Borgermesteren nekter. Han er rasende. Han har funnet ut at Rørlegger-gjengen ikke betaler skatt til fellesskapet. De tar betalt kontant, putter pengene i lomma, og nekter å skrive fakturaer. Han har stengt pengepressen til dette stopper.»

Hamilton lente seg over disken og hvisket: «Han kaller det 'Svart Arbeid'!»

Fargefanten grøsset. *Svart arbeid*. I Fargeland, hvor alt handlet om farger, glede og fellesskap, hørtes ordet «svart» ut som noe skummelt og trist. Penger skulle jo være fargerike! De skulle brukes til å bygge lekeplasser, male skoler og plante blomster. Hvis rørleggerne bare stappet dem i sine egne lommer uten å bidra til byen, så var det som å stjele fargene fra fellesskapet.

«Men det er jo *mine* penger,» tenkte Fargefanten da han gikk ut av banken. «Jeg har spart dem ærlig. Hvordan skal jeg få betalt dem hvis banken er stengt og rørleggerne krever kontanter?»

En fargerik plan

Fargefanten satte seg på en benk i parken. Han så på endene som svømte i dammen. Han tenkte på Rørlegger-Rolf. Rolf var en stor bever med snekkebukse som hang litt for langt nede, og han hadde alltid en sigar (av sjokolade) i munnviken. Han hadde vært veldig tydelig: «Ingen sedler, ingen rør. Og vi tar ikke kort, småen.»

Fargefanten ble sint. Det var ikke rettferdig. Rørleggerne utnyttet at folk var desperate etter å få vannet tilbake. De var grådige.

Han så på F-medaljongen sin. F for Fargefanten. Men i dag kunne F også stå for *Felle*.

«Jeg skal ikke betale dem svart,» bestemte han seg for. «Jeg skal betale dem med rettferdighet.»

Han tok opp gulrottelefonen sin. Først ringte han til Oddvar Struts. Oddvar var byens politimester, og selv om han av og til stakk hodet i sanden når ting ble skummelt, var han veldig streng på regler.

«Oddvar,» sa Fargefanten alvorlig. «Jeg har en sak for deg. Det gjelder Rørlegger-banden og det svarte arbeidet.»

Oddvar i den andre enden ble straks interessert. «Svart arbeid? Ulovligheter? Jeg pusser politi-skiltet mitt med en gang! Hva er planen?»

Fargefanten forklarte planen sin hviskende. Etterpå ringte han til Rørlegger-Rolf.

«Hallo, Rolf? Det er Fargefanten. Jeg har pengene. 1850 skinnende Froner. Kom til huset mitt om en time.»

«Vi er på vei!» brølte Rolf i telefonen. «Hold døra åpen!»

Det store møtet

Nøyaktig 59 minutter senere hørte Fargefanten lyden av en motor som ble pint. En rusten varebil sladdet inn på gårdsplassen hans. Ut hoppet Rørlegger-Rolf og de fire andre beverne i gjengen hans. De hadde verktøybelter som klirret, men øynene deres lyste kun av en ting: Gullfeber.

De kom løpende opp hagegangen raskere enn Julenissen på julaften. De smilte bredt, og Rolf gned seg i hendene.

«Fargefanten!» ropte Rolf og klasket Fargefanten på skulderen så han nesten mistet balansen. «Min favoritt-kunde! Har du 'varene'?»

Fargefanten sto på trappen. Han holdt en konvolutt i hånden. Den var tykk.

«Jeg har pengene her, Rolf,» sa Fargefanten rolig. «1850 Froner. Akkurat som avtalt.»

Rolf strakte ut en stor, hårete labb. «Utmerket. Gi hit, så skal vi la deg være i fred med de tette rørene dine.»

Fargefanten trakk konvolutten litt tilbake. «Vent litt,» sa han. «Det er bare én liten ting jeg trenger først.»

«Hva da?» snerret en av de andre beverne utålmodig. «En ballong?»

«Nei,» sa Fargefanten og så dem rett i øynene. «Jeg vil ha en kvittering.»

Det ble helt stille på gårdsplassen. Beverne så på hverandre. Rolf sluttet å smile.

«Kvittering?» sa han, som om Fargefanten hadde bedt om en flyvende gris. «Hva skal du med det? Det er bare papir. Papir er kjedelig.»

«Jeg trenger kvittering for å vise at arbeidet er gjort lovlig,» sa Fargefanten fast. «Slik at skatten blir betalt til Fargeland, og vi kan få nye lekeapparater i parken.»

Rolf lo en hånlig latter. «Hør her, småen. Vi driver ikke med papirarbeid. Vi har ikke penn. Vi har ikke papir. Vi har ikke tid. Vi fikser rør, vi tar penger. Enkelt og greit. Gi meg konvolutten nå, ellers skrur vi opp rørene dine igjen!»

«Så dere nekter å gi meg bevis på arbeidet?» spurte Fargefanten høyt. «Dere innrømmer at dette er svart arbeid?»

«Kall det hva du vil!» ropte Rolf. «Gi meg pengene! Vi følger ikke lovene til den teite strutsen uansett!»

Fargefanten smilte. «Akkurat det jeg ville høre.»

Han knipset med fingrene.

Politi-Strutsen slår til

WIII-Oooo-WIII-Oooo!

Lyden av sirener skar gjennom luften. Fra bak den store rosebusken, fra garasjen, og til og med hoppende ned fra taket (det var en ekorn-betjent), kom Fargeland Politi.

Oddvar Struts kom løpende rundt hushjørnet med politiluen på snei og solbriller på nebbet. «HOLDT AN!» ropte han med sin myndigste stemme. «I lovens navn!»

Rørlegger-Rolf mistet sjokoladesigaren sin i bakken. «Hva i... Politi?! Det er en felle!»

«Det kan du banne på!» sa Oddvar og strakte den lange halsen sin helt bort til ansiktet til Rolf. «Jeg hørte alt sammen. Nektet å gi kvittering? Trusler om sabotasje? Og innrømmelse av svart arbeid? Det blir lang tid i buret, gutter.»

Beverne prøvde å løpe mot varebilen, men de var omringet. Politibilen, som var malt i blått og gult sjakkbrettmønster, blokkerte utkjørselen.

«Men... men...» stammet Rolf. «Vi ville bare ha litt ekstra lommepenger!»

«Penger skal være fargerike og ærlige,» sa Fargefantens og gikk ned fra trappen. Han åpnet konvolutten og snudde den på hodet. Ut falt det ikke penger, men glansbilder av regnbuer og enhjørninger.

«Hva?!» ropte Rolf. «Lurte du oss med glansbilder?!»

«Jeg sa jeg hadde verdisaker,» sa Fargefantens lurt. «Glansbilder er veldig verdifulle for meg. Men ekte Froner får dere bare hvis dere følger reglene.»

Oddvar Struts satte håndjern på beverne. De klikket på plass. «Takk for hjelpen, Fargefantens,» sa Oddvar og gjorde honnør. «Dette var glimrende politiarbeid. Borgermester Dunkel vil bli henrykt. Nå skal disse karene få lov til å fikse rørene i fengselet – helt gratis – frem til de har lært seg folkeskikk.»

Fargefantens så på at politibilen kjørte av gårde med den sure rørlegger-gjengen i baksetet. Han kjente en enorm lettelse. Han hadde ikke trengt å bruke sparepengene sine på noe ulovlig. Han hadde stått opp for det som var rett.

En ny dag for håndverkere

Nyheten om arrestasjonen spredte seg raskere enn maling på et lerret. Dagen etter var forsiden av Fargeland Avis (nå med et normalt bilde av redaktøren) dekket av saken:

FARGEFANTEN STOPPET SVART ARBEID – RØRLEGGJER-BANDEN TATT!

Men det beste sto på side 3. Der var det en stor annonse fra Borgermester Dunkel:

LEDIGE STILLINGER: *Fargeland søker 5 nye, ærlige rørleggere. Lønn: Gode Froner (med skattetrekk). Krav: Må like farger, være hyggelig, og ALLTID skrive kvittering. Henvendelse: Rådhuset.*

Fargefanten gikk til banken den dagen. Banksjef Hamilton strålte som en sol. «Pengepressen er i gang igjen!» ropte han da Fargefanten kom inn. «Borgermesteren er så fornøyd at han har fylt opp hvelvet. Nå kan vi betale for hvitt arbeid med fargerike penger, akkurat som det skal være.»

Fargefanten tok ut sine 1850 Froner. Han gikk bort til Rådhuset og betalte inn beløpet som et depositum for de nye rørleggerne som snart skulle ansettes.

Da han gikk hjemover, klirret myntene i lommen hans som musikk. Han visste at neste gang han trengte hjelp, ville det bli gjort ordentlig. For i Fargeland er det ingen plass for svart arbeid – her skal alt tåle dagens lys og skinne i alle regnbuens farger.

Rødt, gult og litt magi – nå er Fargefantens historie forbi

© **Fargeland.no** Denne historien er utarbeidet og eies av Fargeland.

Idé av Henrik Jagland Sæterdal. Kopiering eller videresalg er ikke tillatt uten avtale.

Last ned flere historier på www.fargeland.no